

Esca d'Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Administració e Imprempta: S. Francesch, 23.

ESpanya: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

SOMNIT

ERA la vetlada de la festa del poble.

Una grapada de fadrines compromeses y de fadrins llogats, ballavan a la plassa, donant voltes a una taula qu' amb un tapete vert y un fanal de petròleo demunt, presentava un tinté amb ploma y un fuy de paper de tarba o d' estrassa, p' el cas era igual, tota vegada que ningú havia de fersi apuntar per dansar la *derrera*. Un retjidor mitx ensopit, seya a una de les quatre o cinch cadires colocades a l' entorn de la taula; l' autoritat aquest pich ocupava el centre del gran cercol de radi variable, format per la gent que s' apinyava per veurer el garbo a les pareyes. Dos jochs de xeremies repetian les jotes y les *mateixes*.

El cigalatjar dels instruments me posá el cap com un tambó; vaig resoldre anarmen a dormir, y dit y fet, ja l' hi he estret de cap a les cases. Encara no m' havia tombat a n' el llit y apagat el llum, quant una mala fi de músichs m' obsequiavan amb un concert violinista, aquesta vegada eran els moscart, que no me dexavan aferrar el sò. Per fugir de ses picades, me tap amb el llensol cap y tot, posantme es dit gros demunt ses oreyes, y esperant qu' el deu Morfeu tengués compassió del men cansat y adolit cos. Però no estava de Deu qu' aquell vespre passás sa nit tranquila perque quant manco ho esperava sent que m' han duan devora els niguls, y uys cluchs veig una blavor que m' assemblá el cel y llavor vâ esser la mar, qu' enrevoltava un bóssinet de terra, que per ses senyes era la nostra. Amb uns vidres d' augment, que me dexá un

veyet de barba blanca y cap pe-lat, vaig poder veurer de lo més clar un poble de l' illa, aont a n'es pareixer, s' hi feya festa per lo ben illuminat dels carrers y l' enllestiment dels seus habitants. Com un dels meus defectes es la curiositat, deman quin poble era aquell que tan endiumenjat se me presentava a la vista.

—No 'l coneix? me respongué el veyet de barba blanca. Aquest poble es la ciutat d' Inca.

—¡Inca! no pot esser, no s' assembla.

—Jo que som el temps, te puch donar raó de totes les còses que que se fan amb la meva ajuda.

—Y es cert que sempre deim amb el temps ferem axò o ferem allo. Cal però Inca no té passetjos com es que d' aquí se veu que va de l' estació del ferro-carril dret en candela de cap a la Parroquia.

—Allò es la gran vía d' en Coch, que no fa molt obriren després de fer una rasant y axamplar el carrer que abans hi havia, perque quant el feren no pensaren en dexar amplaria per un' acerade dos metres, ni lloch per sembrarhi les dues rengleres d' arbres que donan sombra a n' els viandants quant van y venen del tren.

—Jà, y aquell ambalum que pareix l' arca de Noè posat just allà aont hi havia la *Cortera*, com se diu?

—Allò es la *Cortera* convertida en llonja de comers. Miralet de prim conte, es tota de ferro amb vidrieres per teulades sostengudes per artístichs arcs; tomaren aquella veyta, que era un niu de floridura aont no si porían girar eis dijous amb so bordell de sach y criatures. Es llástima que no la pugues veurer de part dedins; figuret que res hi manca; tots es

gèneros tenen el seu puesto senyalat en aquells trats ben acondicionats y amb sa deguda classificació: el bassó, ses figues seques, els grans, les fruites, els llegums; amb una paraula tot; basta dirté que per les parets, que també tenen les seves vidrieres per l' hivern y persianes per l' estiu, hi ha uns quadros aont diariament el sindicat agrícol mallorquí hi marca els preus de les mercancies que reb de les plasses comercials més importants: Barcelona, Marsella, etc.

—Y el bestia que també el menan a la Cortera?

—No, amb l' antiga plassa n' hi ha prou. La plassa major tampoch la conexerás, l' han engrandida tomant l' illeta de devant la Sala y tot aquell costat aont hi venian a la menuda sebes, cols y demés hortolissa, ha pasat a la Cortera, convertintse la plassa de la Constitució en centre de comers de teles y joyes, perque sabs que llueix la riquesa qu' hi havia a Inca, y encara que jo temps passi l' homo es el mateix, y el lujo creix de dia en dia, y les inquieres que no treien sa manteta bona y els cordoncillos més qu' una volta en l' any per S. Abdon, s' han de lluir cada diumenje p' el passeitg d' en Coch.

—Ja ho val, y l' Ajuntament qu' ha fet tantes millores.....

—L' ajuntament? Res l' hi ha costat; al revés, hen tren produete. Bastá qu' uns quants inquieres, de bona rèl, volguessen fer una empresa per reformar la població, quant tothom si soscrigué al acte qui per deù, qui per cent...

—Y amb aquines condicions?...

El temps m' ho anava a dir, y jo perque no me fugis lo més essencial de l' assunto, vaig fer una mica de moviment y peg caparro-

Placeta Ribera
 Palma

tada a la capsalera. Quin esglay!
Les xeremies inflavan a la plassa; els moscartos dormien panxa plena aferrats a la paret; y jo ambolicats els peus amb so llen-sol ruat, havia perdut el veyet de la barba blanca.

Un DESVETLAT

Goigs a la Mare de Deu de Lluch

Patria, Fides, Amor

De la terra mallorquina
la joya mes rica sou,
joya que derrama el rou
de la clemencia divina.
Es rou d' essencia tan fina
qu' el cor que l' ha ensaborit
se sent del tot enriquít
y per gloria de sa terra
sap que té dins vostra serra
son tresor més benehit.

Verje de Lluch estimada
de la patria el rich tresor
fey's que nostra illa daurada
guardi sempre dins son cor.

De la fe mes santa y pura
sou el venerat sagell
joh Mare santa d' Aquell
qu' es rica font de ventura!
Si sempre tenim segura
la guarda de vostre má
aquí no veurém entrá
mal ayre de dolentia
que crema la fe que nia
dins el poble encare sa.

Oh Verje de Lluch hermosa
conservauamos de la fe
la perla tan preciosa
qu' als homos fa viure aplé.

Del vostro amor la gran vena
may s' atura de ratjá,
y dels prodigis que fá
Mallorca ja n' está plena.
Al qui fervorós alena
l' ayre de l' august palau
ahon gentil habitau,
ab figura moreneta,
del amor la flama neta
á dins son cor inflamau.

Verje de Lluch Reyna y Mare
d' aquest poble mallorquí,
fey's brotá ab mágica vara
un riu d' amor sense fi.

Ginematograf barceloní

La bola de neu o com se forma un «suceso»
En Repunt, sastre de la Boria, havia fet una capa medrilenya a n' en Pepet Candela's, jove smart y consequent partidari de la màxima que diu que "qui la fa la paga", y com que la capa l' havia feta en Repunt, per mes que en Pepet l' hagués lluida fins a deslluir-la, en opinió d' aquet el sastre de la Boria era l' únich que tenia de pagarla.

Però en Repunt, que no está per brochs ni per màximas, va

trobar abir als quatre cantons del Call a n' el despreocupat jove, y el va omplir de bolets p' els quatre cantons, no del Call, sino de la seva fesomia.

Hi va haver una mica de barullo, però res mes.

En Repunt va desapareixer pel foro, y en Pepet no se sab per abont, però també va eclipsarse.

Un dependent de la tenda del veinat, xicot jove y molt rallador, surt de la tenda, ab la ploma derrerá l' orella y un paquet en la ma, encarantse ab ell un que passava y que li pregunta.

—¿Que hi ha hagut per aquí que s' hi veuen tants myébits?

—Ca, total res. Dos senyors que s' han donat unas quantas mormas. L' un n' ha sortit ab un ull de vellut y l' altre ab una cara com un mapa de Suissa.

Passan altres dos y el que acabava d' esser informat segueix contantlos en esta forma.

Dos galifardeus que s' han mosquejat a n' aquí a la cantonada.

—¿Que s' han pegat?
—Hi ha hagut un ball de bastons y res mes.

—¿Potser s' han fet mal?

—Crech que a l' un li han obert el cap.

Ja deya jo...

Una bogadera s' afica p' el mitx dels curiosos y despres de preguntar, al senyó a n' aquí antes li acabavan de dar la nova, aquest li conta.

—Si senyora. Una batalla campal entre dos homos.

—Si ja m' ho semblava a mi que n' havia passat alguna.

—Y tal; tots dos han sortit malmesos v plens de sanch.

¡Jesús, Maria y Juseph!!

No tarda molt de temps en personarse en el lluch del gran sucés un periodista ab un manat de cuartilles en la ma, ulleres posades, bombet, y frach, ab un llapis de dos pams de llargaria qu' es du a la boca y tres qu' en guarda a la butxaca, de reserva.

—¿Que ha pasado aquí, senyora, que hay tanta gente?

—Dos queballeros que s' han barajado a ganivetada limpia.

—¿Habrà corrido sangre?

—La mart. Al uno se l' han endut mitj mort cuan dos heridas al ventre, y al otro li sortían els budells per un forat de la panxa. No mes de veurels ja hi caigut en basca.

—¡Volando a la Redacción!
Al cap d' un quartet d' hora,

els repartidors dels diaris criden p' els carrers; El *Liberal* en Barcelona ab el *Suceso sangriento de hoy!* Va encapsalat per unes lletres grans y negres per atreure mes l' atenció que diuen:

«Suceso sangriento.—Los vecinos.—¿Qué ha ocurrido?—Misterio.—Las primeras diligencias.—Dos muertos. Etc., etc... etc...»

Axís s' engarbullen les notes periodístiques de tanta sensació, que moltes voltes no pujen el valor d' un grell d' ay.

RAMONET.

MOSSEGADES

—¿Massola: que no vas a ses fires y festes?

—No' s que no' n tenga ganes; però els torts volen rasos.

—¿Que no treu s' ofici de massolador?

—No; un treballa *por amor al arte*, espontantse que li hagen de dir; amb més propietat: en Massolat.

—No xerris que te deus entimar qualque bossinada bona.

—Això si que no; quant a les altres seccions d' *Es Ca* les refuen, llevors les m' he teng d' empassolar jo a mossegades, y sempre quant m' arriben son indigestives y dures com un cuiro de sabata.

—Veus si anavas a ses fires, trobaries popa per llarg, y pories empanxarrinar *Es Ca* de carn y ossos tants en volgués.

—He dit que no cobr del *prosupuesto*.

—Y te afluxerás de veure *las Toreras*, ¡ay madre cita mia! de sangre torera?

—Nosies cabessut. Sense doblers no's pòt anar en lloch; si la companyia d' es Carril hagués baxat el preu dels passatges, com se fa p' el continent en haverhi festes estrordinaries hi hauria anat.

—Quant li ha toros de mort sense fires sol baxar els preus.

—Idò digués que la Companyia també deu esser de *sangre torera*.

—La companyia de lo que vá, son: de lliures, sous y diners; y allá ahont no més hi caben sis persones aficarnhi vuit, y allá ahont ni corresponen vuit posarnhi deu.

—Y jo amb aquesta calor no vuy morir asfixiat; no vuy qu' en succehiesca lo mateix que quant vaig anar a n' el Cocó, que no hi cabien drets, y estavan un demunt s' altre just arengades ¡pobres dones!

—Veus, si tú fosses amo o accionista d' es Carril, en lloch de massolador series coronell o general a lo poch, puis, no ferries cas de mitja dotzena de guerres.

—Tens rahó; a París ferem el tractat de pau en sos Estats Units; però en so Carril no l' hem fet ni esperança: no tant sols no ha suprimit l' impost de guerra, sino que ha afagit un altre recárrech.

—Ha pujat com es consum; d' escaló en escaló, un poca cad' any.

—¿No sería possible posar un servey de automovils o tranvies eléctrichs?

—Ara li fan es manech! Per are no hi ha més remey, qu' el qui no té pinsans, se-

CRONICÓ

Agost de 1903

Dia 1.—S' estrena en el teatro principal el cinematógrafo Walgraff, ab películes molí hermoses.

—La vaga general que s' havia intentat en algunes capitals ha fracassat.—Don Francesch Laiglesia es nomenat governador del Banc Hipotecari.—Una comisió navarra demana a n' el senyor Villaverde es derribo de ses murades de Pamplona.

—Prop de Tazza ses tropes d' es Sultan tenen foch ab ses id' es Pretendent, resultant aquestes vensudes.

Dia 2.—A Palma tornen fer un *banquete* a n' Alzamora y a n' en Mulet. No hi ha com omplir-se sa panxa. La premsa publica la relació de les composicions Presentades al Certamen, literari que son en número de 149. Surt el carro de la Beata Catalina Tomás com costum tradicional, però que va desapareixent de cada any.

—A Barcelona son frequents els desordes haguents feites detencions d' anarquistes qu' amagaven bombes de dinamita.—En Alcalá del Valle (Cadiz) centenars de revoltosos fan foch contra alguns guardies civils resultant víctimes de cada banda. Els revoltosos saquetjaren sa població. Seran jutjats p' el fuero de Guerra.—La *Gaceta* publica sa lley relativa a sa mendicitat.—Els socialistes acorden unir-se ab sos republicans per ses eleccions municipals.

—El telégrafo comunica noves totes tristes: graves colisions entre vaguistes y obrers a Rusia, trens que se topen a Inglaterra, terra-tremols a Italia...

Dia 3.—A sa plassa de toros de Palma fan un *mitin* els vaguistes picapedrers, acordant continuar la vaga.

—Axís com els dos dias passats, a sa plassa de Sant Pere de Roma milers de persones esperan el resultat de s' elecció del nou Papa.—La vaga general de Barcelona qu' estava senyalada per avuy ha fracassat.—Es denunciada una circulá qu' en Salmerón dirigeix als republicans per contenir atachs a ses institucions.

Dia 4.—A l' iglesia de Sant Domingo d' Inca se benciex una campana. Ab motiu d' esser la festa onomástica del baile, l' Orfeó Inqueró, l' obsequia ab una serenata.

—Día faust y gloriós, per tota sa cristiandat. El eminentíssim cardenal Jusep Sarto, Patriarca de Venecia, es elegit Papa, per 50 vots y pren el nom de Pío X. El nou Pontífich a les dotze y pico, dirigeix sa primera benció a n' el poble que l' aclama ab entusiasme.—El príncep de Mónaco arriba a Sant Sebastiá.—Ferrol demana el derribo de ses murades.

Dia 5.—Arriban a Mallorca molts de forasters pera assistir a les fires y festes.

—Per tot el mon se rep ab alegría s' elecció del nou Papa. La premsa de tots el paisos regoneix els grans meritis de Pío X.

Dia 6.—Arriba a Palma el duch de Decazes acompanyat de la seva familia a bordo del *yacht Velleda*.

—El cardenal Ferrero arquebisbe de València qu' ha estat gravíssim el temps qu' el Concilave ha estat reunit, va mullorant.

Es CRONISTA

qui com en Massola, y esperar les fires de Inca que son deu voltes més bones que les palmessanes.

—Pero no veurá *torear señoritas*.

—Ja basta lo qu' en torcian.

Es Ca d' Inca, amoxoná diumenge passat, la disposició de fer pagar a n' els qui devien es consum de 7 anys enrera; més aquest d'itxós Massola sempre té dificultats y escrupols.

Enhorabona que fassen caminar ses cames coxes; però... y ses cames bones y senseres perque han d' estar aturades? Y les partides fallides que aqueix mateixos anys hi ha hagudes de persones o families, que no han mort ni emigrat? Y aquestes que no han reclamat perque los posassen consum, quant los dexaren en lá com sa Jaya Miquela?

¿Es que devian viure sense menjar, lo mateix que s' ase de can Oratje?

¿Quant hi ha qu' espigolar!

"Canten papés y menten barbes y senyors massoles, —me poren contestar.—

Ja sé qu' a n' aquets, no los poren fer gastos segons ses lleys; però o tot es fals lo que nos diven de la Justicia Eterna, (que jo crech y ador) o el día de contes final no hi haurá fallides repartides, encare que treguen els papers de la Sala ben estrats.

En MASSOLA.

Carta

contestant á mon amich Joan Garcia

PALMA

Sa teua carta he rebuda

En qu' em dius qu' estás tan mal,

Ajegot dins l' hospital

D' una enfermedat aguda.

Me dius de que já estas plé

Des teu metje y des barbé,

Y per sebre qu' has de fé

Me demanes de paré?

Per ser tú un bon amich

Es meu paré te vuy dá,

Y si prest te vols curá

Escolta bé lo qu' et dig.

Passat demá dematí,

Si es meije no l' entretén,

dexa es llit y pren es tren

y i' en vens de cap aquí.

Si vols conservá sa vista,

Sa salut, es ben está,

T' ha consej qu' has de prová

Es café tan bó que fá

En Simó d' es Club ciclista.

Y si tents la bona sort.

De prová sa "Llargá vida"

Tendrás sa salut cumplida

Fins a s' hora de la mort.

Es un such tan especial,

Que si el prens una setmana,

Te fa recobrá sa gana

Y te prevé de tot mal.

Cura es doló més agut

Sa febre, el reumatisme;

Y dexa tot s' organisme

Com si rès hagues tengut.

Cura sa fèl sofregida

Si a n' els remeis son constants

Y fa qu' estan bons y sans

El temps que resta de vida.

Si t' ha agradat es consej

Juan el pots aprofitá

Que jo no he pogut trobá

Pes teu mal altre remey.

J. P.

Lladrades y moxonies

La redacció de "Catalunya", important revista literaria de Barcelona, exposa en un article insert en el núm. XIV, l' idea de reunir en llibres el nombrosos treballs publicats p' en Joan Maragall, erudit literat y eminent poeta.

No porem menos d'elogiar l' iniciativa de "Catalunya". Un homo que tant s' ha desvetlat per la literatura patria se mereix dit homenatge.

Hem lletgit el programa de la festa de carrer qu' enguany s' ha de celebrar en aquesta ciutat, ab motiu de la festa de S. Bartomeu. Consta de ls següents festetjos:

Avuy 16. Sa música d' Inca que dirigeix el senyor Mariorell, anirá p' el carrer de S. Bartomeu y demés de la festa a fi de que posin banderes.

Día 23. Diumenge. A les 6 del matí, en el pés des bassó, se repartirá sa carn de bou a n' els associats. A les 8 y mitja ses xeremies y ta ríobos recorreran la ciutat. A les 5 des capvespre corregudes de cintes pes ciclistes que lo demanin. Hey tocará sa música. Es vespre amollada de *globos* y ball amb xeremies.

Día 24. Festa del Sant. El mati diana. A les 4 y mitja des capvespre corregudes d' atlots, y atlots, després ball del pais. Es vespre tocarán ses músiques d' Inca y d' Alaró, s' amollarán fochs artificials y *globos*.

Ens alegrem no haguin tengut confirmació ses veus que corregeren de que vendrian bailarines. Quant noltros diguerem: Si la noticia es vera... es prova que no creyem se volgués deslluir la festa, amb un espectacle immoral y contrari a ses nostres costums.

En alguns sellés se ven es ví a 40 centims de pesseta sa cuarta. Els joves diven no l' havian vist may tant car, en camyí els que ja tenen cabeys blancs recordan haverlo pagat a dos reals y a més sa cuarta.

Per axò, encare no s' aguan els mè-mèus d' aquest such.

El número 6.302 de la lotería nacional despatxat en la administració d' aquesta ciutat, ha estat premiat en el darrer sorteig amb sis mil pessetes.

Pareix qu' enguany ja son uns quants premis ab qu' estada sortada dita administració.

Nostres agricultors han comentat a recullir ses metles, que per cert se pagan a un preu molt més baix qu' els anys passats. En el butlletí comercial que publicam en altre lloch d' aquest setmanari, se pot veure el preu que té es bassó en nostre mercat.

Durant aquesta setmana una pareya de guardies civils de Binisalem, ha duit a la presó d'aquest partit, un vehí de dita vila qu'ha via desparat un arma de foch contra un altre.

Se instrueix el corresponent sumari en aquest Jutjat.

A s' hora qu' escrivim no s'ha celebrat encare el certamen literari de ses fires y festes; però sabem que nostro amich D. Pere de Alcántara Peña, ha guanyat el premi oferit a sa poesia escrita en mallorquí vulgar.

Si les senyes no mos menten, creim que altres amichs y col·laboradors d' «Es Ca d' Inca», son agraciats amb altres premis o accésits.

S' ha prorrogat fins el 31 del corrent es plas d' adquisició sense recarrech de les cedules personals.

Advertim a nostres lletjidors que corren billets falsos de 50 pessetes, emissió del 28 de Novembre de 1898. Ben poch se diferencian dels bons, ja que sols se distingeixen en l' imperfecció del gravat d' en Quevedo, qu' es groller.

¡Qui no hey posa no treu; dues ensaymades!

Dos cunis se rifan; ¿quín vol un altre?

Una botonada y un rellotje. Madona prenume'n un billet; és un rellotje de primera y una botonada de roda de carro.

Un vestit de seda; ja no més me quedan tres billets.

Tres cabretes...

Quatre mocadors de seda...

Un aubardá...

Cap com jo que rif coloms men-saqueros...

Y jo un gall inglés: ja no m' en queden pus, y vaig a sorteyarló Etc. etc. etc.

Set dotzenes de rifadors hey ha cada diumenge, que com heu fan tan públich, suposám que tenen autorisació del Govern com la comisió de fires y festes de Palma. Això encare no es res; es rifadors sense joyes si que son fetets.

Diurne passat després de l'ofici, a la Parroquia, se cantá el Te-Deum en acció de gracies per s'elecció de Pio X. Hey assistí una comisió de la corporació militar, les demés autoridats brillaren per

la seva ausencia.

Tots els que no haguessen rebut ab el número passat el quadern segon, del folletí que regala a n' els seus abonats aquest setmanari, poren demanarló a s' administració y les será enviat.

Lo mateix per los que no tengan el primer de dits quaderns.

Publicacions rebudes

El número 14 de CATALUNYA. Sumari: L'Artista Modern, per Vicent d' Indy (Trad. de Joan Llongueras).—Homenatge a n' En Joan Maragall, per la Redacció.—Traduccions d' Horaci, per Lluís Gisbert y Casellas.—Sociologia.—El Mal, per J. Algasra y Potius.—Sonets, per Gabriel Alomar.—La llumana, per Alexandre de Riquer.—La Redacció de «L' Esperit», Recorts d' un vicari pobre, per F. Viver.—L' Illa Daurada, per Jaume Bofarull y Cendré, Pvre.—Ensayig d' una traducció noble de Molière, (Els Volpeltjes de Scapin,) per Menandrus.—En estas nits d' estiu...—En el banch del jardí...—Llegint a Heine... per A. Martínez Serina.—El cel cau, per la Senyora Pepa.—Actualitats.—Prempsa.—Llibres.
El núm. 1 de LA BARRETINA, setmanari de Barcelona (Segona tongada). Surt molt garrideta y aixerida. Publica bons articles y variis gravats.
El núm. 84 del «CU-CUT». Com sempre du moltes caricatures d' actualitat y bon text.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat dijous passat.

Bassó es quintá 42 kilós a	75'00 pts.
Xexa a	16'00 id. sa cortera
Blat de	15'50 a 16'00 id. id.
Ordi a	9'50 id. id.
Sivada del país a	8'00 id. id.
Id. forastera a	7'00 id. id.
Blat de les índies a	16'50 id. id.
Faves cuitores de	18'00 id. id.
Id. ordinariis veyes a	16'50 id. id.
Id. novelles a	15'50 id. id.
Monguets de confits a	40'00 id. id.
Id. blanques a	36'00 id. id.
Fasols a	30'00 id. id.
Ciurons a	25'00 id. id.
Segó saqueta de 30 Kg. a	6'50 id.
Id. id. de 40 Kg. a	8'25 id.
Id. id. de 50 Kg. a	10'00 id.
Gallinas sa terça a	0'70 id.
Galls id. a	0'65 id.
Ous sa dotzena a	1'20 id.
Patatas es quintá a	3'75 id.
Cañom blanch a	55'00 id.
Id. negre a	50'00 id.
Safra s' unze a	2'75 id.
Oli (sa mesura) a	16'50 id.

Moviment de població

Inscripcions fetes en el Registre civil de Inca, els dies que s' espresan:

Juriol de 1903

NAXEMENTS

Nins 7 Nines 3 Total 10.

MORTS

- Día 14 Francesch Fábregas, Ferrer, 65 anys, casat, apoplegia, Pou den Morro.
- 18 Juanayna Soler Martorell, 21 mesos, aubat, atrepsia, Corona.
- « Francisca Munar Siquier, 88 anys, fadrina, gastro enteritis, Dureta.
- 24 Catalina Tortella Amer, 50 anys, casada, meningitis, Mostra.
- 25 Francisca Palou Mateu, 23 anys, fadrina, tísica, Virtut.
- « Geróni Llompart Perelló, 13 mesos, aubat, bronco-neumonia.
- 26 Manuel Lopez Corró, 74 anys, casat enteritis, Soledat
- « Gabriel Mir Pou, 74 anys, casat, enteritis crónica, Call.
- « Miquel Belrán Llompart, 65 anys, casat, carsinoma, Lluch.
- 30 Antoni Pieras Seguí, 15 mesos, aubat, bronquitis capilar, Distrito 5.

OSSOS Y LLEPADURES

En uns examens:
—¿Es poren sumar cantidats heterogéneas.
—Sí, senyor.
—¡Burro! ¿Quin resultat te donaría quatre taules, setze cadires, vint copes, dotze cuperetes, etc?
—¡Una horxatería!

Bièl; perque deu esser que sa companyia des carrils de Mallorca no vol devallá els preus?

—Homo axò es bo d' entendre. Cap a Palma no' n troban gaire de baxades y en camvi sempre va cap amunt, no es estrany, donchs, qu' acostumats a pujar quant arriben els seus majors a ses oficines, mos pujin també els preus.

Xarada

De ma prima tots en menjan,
de ma segona també
y es meu tot qui no 'l tenga
l'ha tengut, ben cert ho se.

Un Catalá.

Endevinaya

Du sa cara mascarada
en s'hivern y en s'estiu,
manetja una tanyada
ab una cosa gruixada
que fa so d' argent ben viu.

El Sen Juvvert.

Cuadrat de paraules

Posar lletres en es lloch d' els punts, de modo que cada retxa lletgida horizontal y verticalment, digin: sa 1.ª un nom d' un poble de Mallorca; sa 2.ª un verb; sa 3.ª una herba; y sa 4.ª un altre nom d' un poble de Mallorca.

Un Vey.

Ses solucions diumenge qui vé.

SOLUCIONS AL NUM. PASSAT
A la tarjeta anagramatica.—Capella de Manacor.

A la fuga de consonants.—

El día de Sant Joan
es moros s' assolayaven
y de tant en tant demanaven
quin día era Sant Joan.

Correspondencia

D. A. T.—Esportes.—Rebuda la vostra a darrera hora ¿vos hem retirat ses credencials? ¡Idò homò! Heu sou y per aquesta matexa rahó esperavam qualque cosa vostra, sobretot d' aquelles figures qu' envia-reu durant sa primera tongada. Enviau ademés lo que deis teniu y ho veurém.

Venta de terres

Se ven a plassos o al contat, tot d' una vegada o a bossins, una finca de terra de una corterada d' estenció, aferrada ab sa darrera casa de la part dreta del camí de ciutat y confrontant a la carretera, ab caseta y pou, poblada de figueres y ametlères.

MES un' altre finca de terra de uns set cortons d' estenció, poblada de figueres le ametlés, ab pou y caseta confrontant ab de camí de Biniagual, (travesia en el camí de Ciutat) y a una vintena de minuts de distancia.

Informarán en aquesta impremta y a casa den Miquel Durán—Fuster—Carré de Mallorca.

Es Ca d' Inca

S' en venen números solts y s' admeten suscripcions: INCA S. Francesch 23. PALMA. Llibreria de Felip Guasp, Morey 6. MANACOR. Papeleria de Bartomeu Rosselló, C. de Palma.